

ОСНОВНЕ СТВАРИ КОЈЕ ТРЕБА ДА ЗНАШ О СПАСЕЊУ

Ларс Б. Данберг

ServeNow

Основне ствари које треба да знаш о спасењу

The Basic Things You Need to Know About Salvation (Serbian)

By Lars B. Dunberg

Copyright © 2014, 2018 by ServeNow.

Used by permission. All rights reserved.

ISBN 978-1-964796-74-1

Уколико није другачије назначено, коришћен је превод Светог писма: The Holy Bible, New Serbian Translation Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.® Used by permission. All rights reserved worldwide. Свето писмо, Нови српски превод Copyright © 2005, 2017 Biblica, Inc.® Користи се уз допуштење. Сва права задржана.

ССП стоји за: Библија Савремени српски превод, Serbian New Testament: Easy-to-Read Version (ERV-SR) Copyright © 2003 by Bible League International. Преузето са одобрењем. Сва права задржана.

Чарнић стоји за: Нови завет превод др Емилијана Чарнића © 1990 Serbian New Testament C262 Published for The Gideons International AA8 UBS-EPF 1990-25M

PEUS – Protestant Evangelical Union of Serbia (Evangelical Alliance of Serbia)
Address: Studentska 4, 11070 Belgrade, Serbia. www.peus.rs

Published by ServeNow
TBTBooks@weservenow.org
www.weservenow.org

Основне ствари које треба да знаш о спасењу

Увод

Људи су користили многе изразе да опишу спасење. Неки га називају „наново рођењем“. Други о њему говоре као о „зраку светлости који сија у тамно место“, а трећи га замишљају као операцију духовног спасавања.

Термин спасење може бити тешко разумљив. То је једна од оних чудних речи које често чујемо у цркви. Али шта она значи?

Спасење је кључна реч у Библији. Помиње се преко 286 пута. Пре него што пређемо на све детаље, дозволи ми да изнесем три изјаве.

Спасење је нешто што можеш доживети, не само након смрти, већ одмах сада

У својим посланицама у Новом завету, Павле пише: *Али Бог, који је богат милосрђем, из своје велике љубави према нама, оживео је с Христом нас који смо били мртви због својих преступа. Милошћу сте спасени (Ефесцима 2:4-5).*

Он нас је избавио из власти таме и преместио нас у Царство свога љубљеног Сина (Колошанима 1:13).

Он нас је и спасао, али не на основу праведних дела која смо ми учинили, него на основу

свога милосрђа, тако што нас је опрао водом новог рођења и обновио нас Светим Духом (Титу 3:5).

Божји план спасења је једноставан и јасан

Бог је ушао у мој живот када сам имао дванаест година. Потпуно ме је преобразио и дао ми мир, радост и нови живот. Још увек нисам знао никакву теологију или дубоке духовне истине, али ми је дао тачно оно што ми је тада било потребно. Ноћи када сам био спасен, проповедник је цитирао Исуса: *Онога који долази к мени нећу одбацити*. Дошао сам к њему и открио да је ова изјава једноставна и истинита.

Спасење је, такође, фантастична мистерија

Оно што ми се догодило те ноћи није била само интелектуална и морална трансформација. Знао сам да је Исус натприродно ушао у мој живот. Могао сам да осетим његов мир, живот и љубав. Процес, који је Бог започео у мени пре много година, и даље траје.

Реч спасење – њено значење

Реч спасење дословно значи „сачувати или спасити од природних опасности“. У Новом завету се користи да опише избављење од озбиљне опасности, као када су Исусови ученици били на мору и њихов чамац је скоро потонуо током олује. Али, најчешћа употреба речи спасење у Новом завету односи се на „слободу од греха“. *Ти ћеш му дати име 'Исус', јер ће он спасти свој народ од њихових греха (Матеј*

1:21). Апостол Павле каже у 1. Тимотеју 1:15: *Исус Христос је дошао на свет да спасе грешнике.* Хришћанско спасење се бави најозбиљнијом опасношћу од свих: грехом у људском срцу.

Мислим да је важно напоменути да реч спасење није искључиво „хришћанска реч“. Неколико религија помиње спасење. Међутим, њихово схватање спасења разликује се од схватања које добијамо из Библије. На пример, муслимани спасење схватају као рај где су испуњене све духовне и телесне жеље. Хиндуси спасење виде као ослобођење од циклуса поновљених рађања до проширеног погледа на свет, док је за будисте спасење достизање Нирване – трансценденталног, блаженог, духовног стања ништавила где се постаје Буда. Марксистичко спасење виде као реконструкцију друштва на такав начин да оно постане основа за човеков истински повратак себи. Генерално, људи виде да ствари нису онакве какве би требало да буду и сасвим природно осећају потребу за спасењем. У овој књизи ћемо научити основне ствари о спасењу из хришћанске перспективе.

Хришћанско спасење је дар од Бога и потпуно је бесплатно. За разлику од других религија, хришћанство не захтева ништа у замену за спасење. Хришћанско спасење зависи од Христовог дела, а не од добрих дела или верских обреда верника. Уместо да покушавамо да досегнемо Бога на небу, он је сишао к нама! Постао је као ми да бисмо ми могли постати

као он. Њега (Христа) који није искусио грех, Бог је учинио жртвом за наше грехе, да у њему поста-
немо праведни пред Богом (2. Коринћанима 5:21).

Шта је спасење?

Темељ спасења је живот, смрт и васкрсење Исуса Христа. Крст је кључан за спасење, али без Христовог савршеног живота и његовог васкрсења, крст не би имао никакве логике.

Спасење је једноставно Божији начин да се људској раси обезбеди ослобођење од греха и духовне смрти. То се дешава кроз покајање и веру у Исуса Христа. Нови завет открива да се веровањем у Исуса Христа људи спасавају од Божије осуде греха и његове последице – веч-
не смрти.

Свима треба спасење

Иако нас је створио свевишњи Бог, а створе-
ни смо да имамо заједницу са њим, сви људи су скренули са пута који је предвиђен за нас. Као резултат тога, човечанство је изгубило контакт са Богом и свим што је он планирао за нас. Живот је бесмислен без њега.

Сва људска бића се рађају са потребом за новом природом. Рађамо се у ропству по-
пут робова, и како сазревамо, остајемо у том ропству, јер нас наша природа приморава да будемо непослушни Божијим заповестима. Сами по себи нисмо у стању да променимо своју природу јер грех доминира нама. Наши поступци и навике су доказ да смо у ропству.

Дакле, живимо своје животе у сенци смрти, и кроз векове никакви томови филозофије, образложења или моралне победе, нису били у стању да опозову процес старења и умирања.

Ефесцима 1:7 нам каже: *У њему имамо откупљење, опроштење преступа посредством његове крви, што показује богатство милости.*

Сви смо били заробљеници греха, како ја тако и ти. У Јеванђељу по Јовану, Исус каже: *Зато сам вам рекао да ћете умрети у својим гресима. Ако не поверујете да Ја Јесам, помрећете у својим гресима* (Јован 8:24). Исти концепт је подвучен и у Римљанима 3:23. *Јер, сви су сагрешили и лишени су Божије славе.*

Сви смо грешници у очима Господа, без обзира што сви другачије изгледамо. Неки носе лепу, скупу одећу; други су обучени у излизане, прљаве крпе. Неки псују док други изговарају побожне фразе. Неки живе у палатама док други спавају под церадом, коју држе два штапа. Неки су затвореници верници, а неки атеисти, али сви су затвореници.

Шта подразумевамо под духовним затвореницима? Посланица Ефесцима каже: *И ви сте некада били мртви због својих преступа и греха. Тада сте живели у складу са духом овога света, у складу са владаром ваздушних сила. Он је дух који је сада на делу међу онима који се не покорвају Богу. Међу овима смо били сви ми, живећи по нашим природним жељама и удовољавајући вољи тела и ума. И ми смо по природи били деца гнева, као други* (Ефесцима 2:1-3).

Можда покушавамо да будемо другачији, али то не мења ствар. Можда покушавамо да будемо бољи, али нам то неће користити. Бог жели да има близак однос са нама, а ми то не можемо постићи сопственим напорима.

Сви смо постали као нечист човек, а сва наша праведна дела као за прљана крпа... (Исаија 64:6 ССП).

Јер, овако пише у Светом писму: Праведнога нема ниједнога, нема разумнога, нити оног који тражи Бога. Од Бога се сви одвратише, покварени сви постадоше; нема тога који чини добро, таквога ниједнога нема (Римљанима 3:10-12). Ми смо заробљеници греха.

Замислите транспорт затвореника, како ходају путем, везани једни за друге оковима око руку и ногу. Уморни су, погрбљени и прљави.

Одједном неко подиже руке. Окови спадају и он узвикне: „Алилуја, ослобођен сам. Био сам свезан лошим навикама и под утицајем дрога, али Исус је управо сада прошао и ослободио ме!“

Млада дама одмах иза њега диже руке, потпуно ослобођена. „Алилуја, и ја сам слободна! Мрзела сам своје родитеље и своју породицу. Нисам могла да их поднесем. Бежала сам од куће и живела у горчини, мржњи и беди. Али Исус је променио моје срце и ја сам ослобођена. Сада могу да волим своје родитеље!“

Обоје су примили спасење, што значи да су ослобођени ланаца свог греха и ослобођени силом Исусове крви.

Библија указује да нам је потребно ово искуство Бога ако желимо да живимо живот који поседује динамику и сврху. Без Бога не налазимо задовољавајући алтернативни начин живота.

Зашто нам је потребно спасење?

Пошто су се наши прародитељи, Адам и Ева, побунили, грех нас је све одвојио од Бога. Бог жели да има заједницу са нама, људским бићима, али наши греси нас одвајају од Њега, остављајући нас духовно празнима. *Јер, сви су сагрешили и лишени су Божије славе* (Римљанима 3:23).

Бог је свет и ниједан грех не може постојати у његовом присуству. Његова светост захтева казну и наплату (надокнаду) за грех, што је била, и још увек јесте, вечна смрт. Наша смрт није довољна да покрије цену за грех. Само савршена, беспрекорна жртва принесена на одговарајући начин може да плати цену за наш грех. Исус, савршени Богочовек, дошао је да принесе ту чисту, потпуну и савршену жртву да би за сва времена платио цену за грех. Зашто? Зато што нас Бог воли и жели близак однос са нама.

Казна за грех је вечна смрт

Божија светост и правда захтевају да грех и побуна буду кажњени, а једина казна, или плата за грех, је вечна смрт.

Јер је плата за грех смрт, а дар Божији је вечни живот у нашем Господу Христу Исусу (Римљанима 6:23).

Да, као што је грех владао путем смрти, тако милост Божија влада путем праведности, која води до вечни живот посредством нашег Господа Исуса Христа (Римљанима 5:21).

Зашто је Исус морао да умре?

Ово невероватно важно питање је кључно за хришћанство. Упркос томе, неким хришћанима је тешко одговорити на то питање. Пажљиво ћемо размотрити ово питање и изнети одговоре које нуди Свето писмо.

Међутим, пре него што одговоримо на питање, важно је знати и да је Исус у потпуности разумео да његова мисија на земљи подразумева полагање његовог живота као жртву. Другим речима, Исус је знао да је воља његовог Оца да умре.

Марко 10:32-34 нам говори да је Исус знао да је његова смрт неопходна. *Онда Исус поново поведе Дванаесторицу на страну и поче да им говори о ономе што треба да му се догоди: „Ево, пењемо се према Јерусалиму и Син Човечији ће бити предан водећим свештеницима и знацима Светог писма, и они ће га осудити на смрт и изручити га незнабошцима, који ће му се наругати, испљувати га, ишибати и затим га погубити, али ће он трећег дана ускрснути.“*

У Јеванђељу по Марку 10:43-45, Исус каже: *Ко хоће да буде први међу вама, нека свима буде слуга. Јер, Син Човечији није дошао да му служе, него да служи и да свој живот да као откупнину за многе.*

У Марку 14:22-25, Исус поново прориче о својој смрти. Док су јели, Исус узео хлеб, изрече благослов, разломи га и даде им. Рекао је: „Узмите, ово је моје тело.“ Затим је узео чашу, захвалио Богу, пружио им је, па су сви пили из ње. Рекао им је: „Ово је крв моја, крв савеза, која се пролива за многе. Заиста вам кажем: нећу више пити вина од рода лозе, до онога дана када ћу пити ново вино у Царству Божијем.“

Док у Јовану 10:17-18, Исус каже: Мој Отац ме воли, зато што хоћу да положим свој живот. Ја га дајем да бих га поново узео. Нико га не узима од мене; ја га сâм полажем. Имам власт да га положим као и да га поново узмем. Ову заповест сам примио од свога Оца.

Овај последњи стих, такође, објашњава зашто је бесмислено кривити било кога за „убиство“ Исуса. Исус је имао моћ да живот „положи“ и да га „поново узме“ и он је добровољно положио свој живот. Они који су му закуцали клинове у руке само су помогли да се спроведе оно што је он дошао да испуни.

Исус је морао да умре јер је Бог свет

Иако је Бог свемилостив, свемогућ и свепраштајући, он је, такође, свет, праведан и правичан.

Господ над војскама судом ће се узвисити, и Бог свети светост ће правдом доказати (Исаија 5:16).

Исус је морао да умре јер су грех и светост неспојиви

Грех је ушао у свет кроз непослушност једног човека, и зато се сада сви рађају са овом „грешном природом.“

Према томе, као што је посредством једног човека грех ушао у свет, а са грехом и смрт, тако је смрт прешла на све људе, јер су сви сагрешили (Римљанима 5:12).

Јер, сви су сагрешили и лишени су Божије славе (Римљанима 3:23).

Исус је морао да умре јер нас грех одваја од Бога

Него ваше кривице јесу преграда између вас и Бога вашег, и греси ваши заклањају лице његово од вас да вас не чује (Исаија 59:2).

Исус је морао да умре јер нас Бог воли

Јер Бог је тако заволео свет, да је свог јединорође-ног Сина дао, да ко год поверује у њега, не пропадне, него да има вечни живот (Јован 3:16).

Исус је морао да умре да би пролио своју крв за нас

Свето писмо нам каже да имамо слободу посредством његове крви. Зашто крв?

Кроз целу Библију, крв се више пута представља као симбол слободе: деца Израилјева, када су напуштала Египат, била су поштеђена због крви намазане на њиховим вратима. Жртвовање животиња за грехе народа била је слика Христа као савршеног „Јагњета,“ које

је пролио своју крв за нас. Христов крст нас подсећа на крв коју је пролио да можемо да будемо ослобођени од наших грехова.

Наша смрт никада не би била довољна да плати цену за наше грехе. Оно што је потребно је савршена, беспрекорна жртва, принесена на исправан начин. Исус, једини савршени Богочовек, дошао је да принесе ту чисту, потпуну и вечну жртву. Тиме није само уклонио наш грех, већ је и заувек отплатио наш дуг.

Ви, наиме, знате да од свог испразног начина живота, који сте наследили од својих очева, нисте откупљени пропадљивим сребром или златом, него драгоценом крвљу Христа, који је био као јагње без мане и недостатка (1. Петрова 1:18-19).

Пошто су деца од крви и меса, и он је узео удела у крви и месу, да смрћу уништи онога који има власт над смрћу, то јест ђавола, и да ослободи оне који су, бојећи се смрти, целог живота били у ропству.

Јер, он не помаже анђелима, него помаже Авраамовим потомцима. Зато је било потребно да у свему буде сличан браћи, да би пред Богом могао да постане милосрдан и веран Првосвештеник, који врши помирење за грехе народа (Јеврејима 2:14-17 ССП).

Како примамо спасење?

Оно што је Бог учинио за нас, преко смрти Исуса Христа на крсту, јесте темељ и смисао спасења. Бог никога не присиљава на заједницу са њим. Он је све припремио за нас, али морамо да примимо тај бесплатни дар спасења да бисмо имали користи од њега.

Спасење примамо само посредством Исуса Христа

Само посредством Исуса Христа наши греси могу бити опроштени, а наш однос са Богом обновљен. Одвојеност човека и Бога је проузрокована нашим грехом и може бити отклоњена само Христовом крвљу.

Њега, који није учинио грех, Бог је ради нас учинио грехом, да у њему будемо Божија праведност (2. Коринћанима 5:21 ССП).

Он је извор вашег живота у Христу Исусу, који је нама постао мудрост од Бога, и праведност, и посвећење и откупљење (1. Коринћанима 1:30).

Петар је, говорећи пред јеврејским верским вођама, изјавио: Исус је 'камен што сте ви, градитељи, одбацили, а који је постао камен угаони. Спасења нема ни у једном другом, јер под небом нема другог имена међу људима, које нас може спасти (Дела апостолска 4:11-12).

Спасење примамо преко Божијег позива

Позив да примимо спасење долази од Бога. Исус каже у Јовану 6:44: *Нико не може да дође к мени, ако га не привуче Отац који ме је послао*, а у Јовану 15:16: *Нисте ви мене изабрали, него сам ја изабрао вас*. Божији позив је неопходан да бисмо могли да примимо његово спасење. Нисмо у стању да спасемо сами себе.

Спасење примамо кроз веру

У Јовану 3:16 Исус каже: *Јер Бог је тако заволео свет, да је свог јединорођеног Сина дао, да*

ко год поверује у њега, не пропадне, него да има вечни живот.

Ова врста веровања је више од пуког интелектуалног прихватања чињеница. Она је успостављени основни осећај поверења. Није сама вера важна, већ вера у онога ко је веран. Веровати у Христа, или Бога, значи веровати у Бога и у оно што је он обећао.

Постоје три аспекта вере. Постоји веровање у чињеницу, јер истинска вера мора почети веровањем ума. Постоји и веровање у реч и обећања која је Бог дао. Али, и више од тога, постоји веровање у особу – Исуса Христа. То захтева живи однос љубави и поверења са Христом.

Спасење примамо милошћу

Милост је незаслужена доброта. Ефесцима 2:8-9 каже: *Милошћу сте спасени посредством вере! То не долази од вашег труда – Божији је дар. Не стиче се делима, да се нико не би хвалио.* Милост је Христов дар људима, који је не заслужују. Бог нам је омогућио спасење смрћу и васкрсењем Исуса Христа. Спасење је сада дар који треба да примимо. То није нешто што треба постићи. Дар спасења је потпуно бесплатан, као што читамо у Ефесцима. Павле каже у Римљанима 5:8: *Али, Бог је показао своју љубав према нама тиме што је Христос умро за нас док смо још били грешници.* Ничим нисмо заслужили Божију доброту и љубав. Али, управо је то милост – доброта која није заслужена.

Спасење као бесплатан дар примамо милошћу Божијом и кроз веру у њега.

Спасење примамо кроз покајање

Након Петровог говора на дан Педесетнице, људи су били дирнути и питали су шта треба да раде. Петар је одговорио: *Покајте се, па нека се свако од вас крсти у име Исуса Христа за опроштење греха; онда ћете примити дар – Духа Светог* (Дела апостолска 2:38). У Делима апостолским 3, Петар поново проповеда и позива: *Покајте се и окрените се Богу да би вам се избрисали греси* (Дела апостолска 3:19).

Реч покајање налазимо у Новом завету неколико пута и оно се углавном односи на почетак хришћанског живота. Пре вазнесења, Исус је рекао својим ученицима да треба да проповедају покајање и опроштење грехова свим народима.

У свом опроштајном говору старешинама у Ефесу, Павле је изјавио: *Уверавао сам и Јевреје и Грке да се морају окренути Богу у покајању и веровати у нашег Господа Исуса* (Дела апостолска 20:21).

Познато је да Добра вест у својој сржи носи посебан морални изазов. Грешник, који чује и прима Јеванђеље, позван је да се „покаје“, што значи да се окрене од старог живота. Ово окретање је више од пуког жаљења због прошлости. То је промена става, која води до промене правца, што води ка новом животу. То је оно што покајање представља.

Спасење примамо кроз крст и васкрсење

Ако је крст начин на који се Бог обрачунао са грехом; васкрсење је рана црква прогласила као доказ и показатељ да је Христова смрт заиста била делотворна и да ју је Бог Отац прихватио као такву. Порука о Христовом васкрсењу није се проповедала само као тема академске дискусије. Рани сведоци су је објавили као неоспорну чињеницу.

Спасење пружа опроштај

Исус Христос нуди потпуни опроштај за све грехе у вашем животу када кажете 'да' Доброј вести о њему.

Опроштење је могуће само по цену Христове смрти, а Бог га даје бесплатно и трајно. Када нам је опроштено, то не значи само да су нам обрисани прошли греси – већ такође и да смо на почетку новог начина живота. Зато што нам Бог опрашта, можемо да уживамо у његовом пријатељству и прихватању.

У Посланици Ефесцима 1:7 пише: *У њему имамо откупљење, опроштење преступа посредством његове крви, што показује богатство милости.* Пророк Исаија је предвидео шта ће Бог учинити кроз Исуса Христа. *А ја, ја сам тај, себе ради бришем твоје преступе, и не спомињем твоје грехе* (Исаија 43:25).

Сећам се једне младе жене која је замолила Исуса да уђе у њен живот и промени је. Пре тог дана, следила је многе друге богове, али

никада није искусила лични однос са Богом. Није знала ништа о опроштењу и мрзела је све око себе. Али након што смо се заједно помолили, њено лице је блистало и са запрепашћењем је рекла: „Опроштено ми је! И сада се осећам тако чисто изнутра!“

У 2. Коринћанима 5:17 то је описано овим речима: *Дакле, ако је ко у Христу, он је ново створење; старо је прошло, а ново је, ево, настало.*

Спасење подразумева нови завет

Када је особа спасена, Бог склапа нови завет са новим верником. Стари завет је био споразум између Бога и јеврејског народа, првенствено заснован на Мојсијевом закону. Он је успоставио начин живота за њих након њиховог избављења из Египта. Овај стари завет је био сенка новог завета, указујући на нови свим својим детаљима. Нови завет је путем крста остварен, што стари завет никада није могао. Кроз нови завет, избављење је лично и унутрашње, засновано на Христовој проливеној крви, која не само да пружа опроштење греха, већ и даје Богу прилику да „откупи“ грешника. Била је то скупа цена, коју је требало платити, али, Бог је био спреман да је плати.

Бог проглашава да је неко праведан због оног што је он учинио за ту особу која се одазвала његовом позиву на основу Христове смрти.

Спасење подразумева наново рођење

Бог преображава верника у ново биће. Обновљајуће дело Духа је толико радикално да се о њему говори у смислу новог рођења. Описује се као рођење „одозго“. Када се неко покаје и поверује у Христа, Свети Дух улази у живот и личност те особе и спаја је са Божијом породицом. Свети Дух, такође, даје овим људима нову природу, коју карактерише нови морални поглед, љубав према Божијој породици и вера у Христа.

Бог уводи верника у нови однос са собом. Док човек не прими Добру вест и не делује по њој, постоји непријатељство између Бога и појединца. Христова смрт је та која посебно мења ту ситуацију. Сам Христос је на крсту прихватио кривицу и казну за грехе човечанства. Међутим, човечанство се састоји од појединаца. То значи да је то учинио због тебе, због твојих грехова! Пут је отворен за сваког покајаног грешника појединачно, да би сваки од њих могао да има блиску заједницу са Богом кроз оно што је Христос учинио.

Новозаветна писма више пута говоре о спасењу које се одвија у три фазе. Прво, ту је бесплатна Божија милост као почетни чин и основа. Друго, ту је раст у побожности код хришћанина као прогресивно искуство. Треће, небески сјај се види као будући циљ. Хришћанин се увелико поуздаје у Христов

повратак, обећање васкрслог тела и учешће у Божијој слави заједно са њим у вечности.

Шта Библија каже о наново рођењу?

Наново рођење је један од најужбудљивијих концепата у хришћанству, али шта оно тачно подразумева, како га особа задобија и шта се дешава након њега?

Да ли су спасење и наново рођење исто? Спасење је оно што је Бог учинио за нас кроз смрт и васкрсење Исуса Христа. Наново рођење су врата кроз која улазимо у нови живот, живот који и теби и мени доноси спасење.

У Новом завету постоји прича о човеку по имену Никодим, који је био члан владајућег савета древног Израела. Плашећи се да буде виђен, Никодим је ноћу дошао Исусу у потрази за истином. Исус га је pouчио о наново рођењу. Оно што му је Исус рекао у Јовану 3:3 односи се и на нас: *Исус му одговори: „Заиста, заиста ти кажем: нико не може видети Царство Божије ако се наново не роди.“*

Упркос свом великом знању, Никодим је био збуњен. Исус је у Јовану 3:5-6 објаснио да не говори о поновном телесном рођењу, већ о духовном наново рођењу: Исус му одговори: *„Заиста, заиста ти кажем: нико не може ући у Царство Божије ако се не роди водом и Духом. Тело рађа тело, а од Духа се рађа дух.“* Пре него што се наново родимо, живи смо телесно и од споља нам се чини да је све у реду са нама. Међутим, ми смо као ходајући лешеве – духовно мртви.

Изнутра смо телесна створења, над којима грех доминира и контролише их.

Наново рођење нам је дато од Бога

Може ли особа сама себе телесно родити? Не, наравно да не може! Исто тако, не можемо ни сами од себе постићи духовно рођење. Бог нас рађа духовно.

Пошто нам Бог даје ово наново рођење, тачно знамо где стојимо. То је оно што је тако узбудљиво у вези са хришћанством. Не морамо да се боримо да добијемо своје спасење, увек се питајући да ли смо се довољно молили или учинили довољно добрих дела. Христос се изборио за нас и то је завршено. Зато, наша добра дела можемо чинити радосно, а не из страха.

Наново рођење изазива потпуни преображај

Израз наново рођење описује наше искуство новог живота у Христу. Пре наново рођења смо искварени људи. *И ви сте некада били мртви због својих преступа и греха* (Ефесцима 2:1).

Након наново рођења, наш преображај је потпун. Може се описати као ништа мање него као потпуно нови живот у духу. Апостол Павле то овако описује у 2. Коринћанима 5:17: *Дакле, ако је ко у Христу, он је ново створење; старо је прошло, а ново је, ево, настало.*

Каква невероватна промена. Споља изгледамо исто, али изнутра је наша грешна природа потпуно замењена праведном природом,

коју нам је Бог Отац дао преко жртве свог сина, Исуса.

Наново рођење доноси нове приоритете

Заједно са нашом новом природом долази и снажна жеља за Христом и свим што је Божије. По први пут можемо у потпуности да уважимо Исусову изјаву: *Ја сам Пут и Истина и Живот. Нико не долази к Оцу осим по мени* (Јован 14:6).

Као нановорођена створења, свим својим бићем спознајемо да је Исус истина коју смо све време тражили. Што више од њега добијамо, више и желимо. Осећамо да је наша жеља за њим исправна. Осећамо да је природна. Док тежимо блиском односу са Христом, доживљавамо љубав другачију од сваке друге.

Као хришћани, ми и даље сагрешимо, али нас је сада срамота, јер схватамо колико то врећа Бога. У нашем новом животу развијамо нове приоритете. Желимо да угодимо Богу из љубави, а не из страха, и као чланови његове породице желимо да се уклопимо са нашим Оцем и нашим Братом Исусом.

Када постанемо нови људи у Христу, остављамо за собом несносан терет тежње да заслужимо сопствено спасење. Коначно, схватамо шта је Исус учинио за нас. *Упознаћете истину и истина ће вас ослободити* (Јован 8:32 ССП).

Како ја доживљавам ово спасење?

- Како да постанем верник? Примање Божијег дара спасења није компликовано.

Одговор на Божији позив објашњен је у овим једноставним корацима, који се налазе у Божијој речи:

- Признај да си грешник и остави свој грех. Дела апостолска 3:19 кажу: *Стога, браћо, покајте се и окрените се Богу да би вам се избрисали греси, како би вам Господ дао времена починка.*

Покајање дословно значи „промена ума која резултира променом дела“. Покајати се, дакле, значи да си признао да си грешник. Мењаш своје мишљење да би се сложио са Божијим, а то је да си грешник. Резултирајућа „промена у деловању“ је, наравно, одбацивање греха.

- Веруј да је Исус Христос умро на крсту да те спаси од твог греха и да ти вечни живот, Јован 3:16 каже: *Јер Бог је тако заволео свет, да је свог јединорођеног Сина дао, да ко год поверује у њега, не пропадне, него да има вечни живот.*

Веровање у Исуса је, такође, део покајања. Мењаш свој ум од неверовања до веровања, што резултира променом деловања.

- Приступи му вером. Исус је рекао: *Ја сам Пут и Истина и Живот. Нико не долази к Оцу осим по мени* (Јован 14:6).

Вера у Исуса Христа је промена ума, која за последицу има промену деловања – а прво дело подстакнуто вером јесте приступање њему.

- Упути једноставну молитву Богу. Можда ћеш желети да свој одговор Богу претвориш у молитву. Молитва је, једноставно, комуникација са Богом. Молите се својим речима. Не постоји нека посебна формула.

Само се моли од срца Богу и веруј да те је спасао. Ако не знаш шта да кажеш, ево молитве коју можеш да изговориш:

*Драги Господе,
Признајем да сам грешник. Учинио сам много ствари које ти се не допадају. Живео сам свој живот за себе. Жао ми је и кајем се. Молим те да ми опростиш. Верујем да си умро на крсту да би ме спасао. Учинио си оно што ја нисам могао да учиним за себе. Знам да си васкрсао из мртвих и да си данас жив и желиш да живиш у мени. Долазим ти сада и молим те да преузмеш контролу над мојим животом. Предајем ти свој живот. Помози ми да живим сваки дан на начин који ти се допада. Волим те, Господе, и хвала ти што ћу провести целу вечност са тобом.*

Амин.

Како можеш бити сигуран да си спасен

Постоји начин да будеш сигуран у своје спасење. Божија Реч нам даје сигурност када каже: *Заиста, заиста вам кажем: ко слуша моју реч и верује ономе који ме је послао, има вечни живот, те не иде на суд, него прелази из смрти у живот* (Јован 5:24).

Свако ко верује да је Исус Христос, рођен је од Бога (1. Јованова 5:1).

Ово је сведочанство: Бог нам је дао живот вечни и овај живот је у његовом Сину. Ко има Сина, има живот, а ко нема Сина Божијег, нема живота (1. Јованова 5:11-12).

Не отварај врата сумњи

Спасење је милошћу посредством вере. Не постоји ништа што би урадио, нити би икада могао да урадиш, да би га заслужио. Оно је бесплатан дар од Бога. Све што треба да урадиш јесте да га прихватиш!

У Посланици Ефесцима 2:8 пише: Милошћу сте спасени посредством вере! То не долази од вашег труда – Божији је дар.

Зато, једноставно веруј ономе што ти Библија говори. Његова обећања су поуздана.

Шта следеће треба да урадим?

Дакле, потпуно си нови следбеник Христа и питај се како да започнеш своје путовање. Ево пет основних корака који ће те покренути напред ка духовном расту. Иако једноставни, они су кључни за изградњу твојег односа са Господом.

Реци некоме шта ти се догодило

Римљанима 10:9-10 каже: Ако исповедиш да је Исус Господ и верујеш у своме срцу да га је Бог подигао из мртвих, бићеш спасен. Наиме, веровање срцем доноси праведност пред Богом, а исповедање усана спасење.

Читај своју Библију свакодневно

Почни читањем Јеванђеља по Луки. Затим прочитај Дела апостолска. Можда ћеш желе-ти да прочиташ нека од Павлових посланица. Почни са Посланицом Ефесцима, Филипљанима и Колошанима. Оне ће те охрабрити у твојој новој вери. Затим се можеш вратити и прочитати остала Јеванђеља, остале посланице и књигу Откривење.

Најлакши начин да заиста „порастеш“ у вери јесте да свакодневно читање Библије учиниш приоритетом.

Моли се свакодневно

Молитва је, једноставно, разговор са Богом. Не мораш да користиш велике, китњасте речи. Нема исправних или погрешних речи. Само буди оно што јеси. Захваљуј Господу свакодневно за своје спасење. Моли се за друге који-ма је потребна помоћ. Моли се за смернице. Моли се Господу да те свакодневно испуни својим Светим Духом. Не постоје ограничења за молитву. Можеш се молити затворених или отворених очију, док седиш или стојиш, клечиш или лежиш на кревету, било где, у било које време. Зато, учини молитву делом своје свакодневне рутине.

Редовно се састајај са другим верницима

Разлог због којег се редовно окупљамо са другим верницима јесте поучавање, дружење,

богослужење, причешће, молитва и међусобно изграђивање у вери.

Не напуштајмо своју заједницу, као што неки обичавају, него охрабрујмо једни друге, тим пре што и сами видите да се приближава дан Господњи (Јеврејима 10:25).

Књига Дела апостолска то добро објашњава. Сви ученици су били истрајни у слушању апостолског учења, у заједништву, у заједничким обедима (укључујући и Господњу вечеру) и молитвама.

Сви су били испуњени страхопоштовањем, јер су апостоли чинили многа чуда и знаке. Они који су поверовали били су стално заједно и све им је било заједничко. Продавали су своја имања и остале вредности и делили сваком према његовој потреби. Сваког дана су се једнодушно окупљали у храму, састајали се на заједничким обедима по кућама и примали храну искрена и радосна срца хвалећи Бога. Зато су уживали благонаклоност целог народа, а Господ је сваког дана умножавао број спасених (Дела апостолска 2:42-47).

Учествовање у телу Христовом (Цркви) је фундаментално за духовни раст.

Укључи се у службу

Већина црква нуди могућности за служење и мале групе. Моли се и питај Бога где би могао да будеш најбоље коришћен. Људи који проналазе своју сврху у служењу, уздижу се у свом ходу са Христом. Немој да се обесхрабриш ако ти се након првог покушаја учини да ниси успео. Настави даље да покушаваш!

Ево неколико стихова о спасењу, које би можда желео да научиш напамет како би ојачао своју веру:

Исус му одговори: „Заиста, заиста ти кажем: нико не може видети Царство Божије ако се нано-во не роди“ (Јован 3:3).

Јер Бог је тако заболео свет, да је свог једино-рођеног Сина дао, да ко год поверује у њега, не пропадне, него да има вечни живот. Бог, наиме, није послао Сина да суди свету, него да се свет спасе његовим посредством (Јован 3:16, 17).

Спасења нема ни у једном другом, јер под небом нема другог имена међу људима, које нас може спасти (Дела апостолска 4:12).

Затим их је извео из ћелије и упитао их: „Реците ми, господо, шта треба да урадим да бих се спасао?“ „Веруј у Господа Исуса Христа, па ћеш бити спасен и ти и твоји укућани“ – одговорили су му. (Дела апостолска 16:30-31).

Јер је доликовало њему, за кога је све и кроз кога је све, пошто је многе синове довео у славу, да страдањима учини савршеним зачетника њиховога спасења (Јеврејима 2:10).

Бог нас, наиме, није одредио да искусимо гнев, већ да добијемо спасење посредством нашег Господа Исуса Христа (1. Солуњанима 5:9).

Упознајте Спаситеља

Исус Христос је централна фигура хришћанства, а његов живот, порука и служба су забележени у четири Јеванђеља Новог завета. Име

Исус потиче од хебрејско-арамејске речи „Јешуа“ што значи „Господ је спасење“.

Ново рођење подразумева потпуни прекрет укореењених склоности особе. У Посланици Галатима, поглавље 5, Павле учи о животу Духа и каже: *Они који припадају Христу, разапели су своју грешну природу са страстима и пожудама. Ако смо, дакле, добили живот посредством Духа, онда и живимо по водству Духа* (Галатима 5:24-25).

Овај нови живот је сједињење са Христом. Дакле, ако је ко у Христу, он је ново створење; старо је прошло, а ново је, ево, настало (2. Коринћанима 5:17).

Зато не живим више ја, него Христос живи у мени. А живот који сад живим у телу, живим вером у Сина Божијега, који ме је заволео и дао свој живот за мене (Галаћанима 2:20).

У Филиплјанима 4:13 пише: *Све могу по ономе који ми даје снагу.*

Бог нас је усвојио да будемо његова деца. Када смо примили спасење, постали смо деца Божија. Као што је Исус рекао у Јовану 1:12: *А онима који су га прихватили, дао је право да постану деца Божија, онима који верују у његово име.* Даље, Павле каже у Галатима 4:6-7: *А пошто сте деца, посла Бог Духа свога Сина у наша срца, који кличе: „Ава, Оче!“ Стога ниси више роб, него син; а ако си син, онда си и субаштиник наследства које је Бог припремио.* У Филиплјанима 4:19 пише: *А мој Бог ће подмирити сваку вашу потребу по свом славном богатству у*

Христу Исусу. То су велика обећања од нашег великог небеског Оца.

Зато, упознај свог новог пријатеља Исуса тако што ћеш свакодневно проводити време са њим. Он брине о теби и воли те.

ПИТАЊА ЗА ПРОУЧАВАЊЕ И РАЗМИШЉАЊЕ

- Шта значи реч Спасење?
- Да ли си доживео спасење?
- Ако ниси, зашто ниси?
- Исус је умро за тебе. Зашто мислиш да је то урадио?
- Да ли постоје други начини да се спасемо осим Исуса?

- Шта значи наново рођење?
- Да ли имаш гаранцију да си спасен?
- Шта би требало да буде мој следећи корак?
- Како да свакодневно остајем у контакту са својим Спаситељем?